

Crezul apostolic

LECTȚIA A
PATRA

DUHUL SFÂNT

THIRD MILLENNIUM

MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

© 2012 by Third Millennium Ministries

Toate drepturile rezervate. Fără permisiunea scrisă a editurii Third Millennium Ministries, Inc., P.O. Box 300769, Fern Park, Florida 32730-0769, nicio porțiune din această publicație nu poate fi reprodusă în scopuri comerciale, în nicio formă și prin niciun mijloc, cu excepția unor citate scurte în vederea recenziei, comentariului sau studiului.

Dacă nu există alte precizări, toate citatele biblice sunt din Sfânta Scriptură – Biblia versiunea Dumitru Cornilescu revizuită. Copyrightul Bibliei Cornilescu © 1924 aparține British and Foreign Bible Society (Societatea Biblică pentru Răspândirea Bibliei în Anglia și Străinătate). Copyrightul © 2010 ediției revizuite în limba română aparține Societății Biblice Interconfesionale din România, cu aprobarea British and Foreign Bible Society.

DESPRE THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Înființată în 1997, Third Millennium Ministries este o organizație creștină nonprofit care furnizează **educație biblică gratuită în întreaga lume**. Ca răspuns la nevoia tot mai mare de formare biblică judicioasă a liderilor creștini de pe mapamond, noi creăm o programă de seminar multimedia ușor de folosit, finanțată prin donații, în cinci limbi de mare circulație (engleză, spaniolă, rusă, chineză mandarină și arabă) și o distribuim gratuit celor care au cea mai mare nevoie de ea, mai cu seamă liderilor creștini care nu au acces la educația tradițională sau nu și-o pot permite. Toate lecțiile sunt scrise, concepute și produse intern și sunt similare ca stil și calitate celor de pe History Channel®. Această metodă originală și eficientă pentru formarea liderilor creștini s-a dovedit foarte eficace în întreaga lume. Am câștigat Premiul Telly pentru o producție video remarcabilă în domeniul educației și utilizării animației, iar programa noastră este folosită în prezent în peste 150 de țări. Materialele Third Millennium apar sub formă de DVD-uri, materiale tipărite, *streaming* pe internet, transmisie televizată prin satelit și emisiuni de radio și televiziune.

Pentru informații suplimentare despre lucrarea noastră de slujire și pentru a afla cum vă puteți implica, vă rugăm să vizitați <http://thirdmill.org>.

Cuprins

I. Introducere.....	1
II. Divinitatea	1
A. Crezul apostolic	2
1. Structura	2
2. Zămislirea lui Isus	3
B. Temeiul biblic	4
1. Numele	4
2. Atributele	5
3. Lucrarea	7
4. Formulele	8
III. Identitatea	9
A. Atributele	10
B. Deosebirea	12
C. Relația	14
IV. Lucrarea	15
A. Puterea creatoare	16
1. Lumea naturală	17
2. Darurile spirituale	17
3. Înnoirea personală	19
B. Sfințirea	20
C. Harul	22
1. Harul general	22
2. Harul legământului	23
3. Harul mântuitor	24
D. Revelația	25
1. Revelația generală	26
2. Revelația specială	26
3. Luminare și călăuzire lăuntrică	27
V. Concluzie	29

Crezul apostolic

Lecția a patra

Duhul Sfânt

INTRODUCERE

Fiecare tradiție creștină pune accentul pe un anumit aspect. Unele tradiții accentuează închinarea. Altele pun accentul pe doctrină și adevăr. Unele accentuează implicarea socială și faptele bune. Altele acordă o importanță deosebită unității dintre credincioși, iar altele trăirii creștine vibrante. Toate acestea sunt bune.

Însă există o realitate fundamentală, deseori neglijată de mulți creștini, care le unește pe toate. El este Cel de la care vin toate aceste lucruri bune în trupul lui Hristos. El este Persoana care ne încurajează și ne împuternicește în aceste sfere de lucrare și în toate celelalte domenii ale credinței creștine. El este mereu cu noi, lucrând ca să ne aplice mântuirea. El este chiar viața din lăuntrul nostru. Nu e nimeni altul decât Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Aceasta este a patra lecție din ciclul *Crezul apostolic*. Am intitulat-o „Duhul Sfânt” pentru că ne vom concentra asupra punctului de credință din crez care afirmă credința în Duhul Sfânt, a treia Persoană a Dumnezeului nostru triunic.

Crezul apostolic vorbește direct despre subiectul Duhului Sfânt în acest singur rând:

Cred în Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt mai este menționat în crez doar prin afirmația că L-a zămislit pe Isus în pântecul Mariei. După cum observați, crezul vorbește relativ puțin despre Duhul Sfânt, cel puțin în mod explicit. Dar sugerează multe adevăruri importante despre El, care au fost cruciale pentru credincioși de-a lungul istoriei.

Discuția noastră despre Duhul Sfânt se va împărți în trei părți. Mai întâi vom vorbi despre divinitatea Lui, calitatea de membru deplin al Dumnezeirii. În al doilea rând, vom examina identitatea Lui, observând că Duhul Sfânt este o persoană adevărată și nu doar o forță divină. Iar, în al treilea rând, vom explora lucrarea făcută de Duhul Sfânt în trecut și pe care continuă s-o facă și astăzi. Să începem cu divinitatea Duhului Sfânt.

DIVINITATEA

Pentru a explora divinitatea Duhului Sfânt, vom aborda două direcții. Pe de o parte, vom vedea că *Crezul apostolic* afirmă credința în divinitatea Duhului, iar pe de altă parte vom vedea temeiul biblic al învățăturii crezului. Să începem cu modul în care afirmă *Crezul apostolic* divinitatea Duhului Sfânt.

CREZUL APOSTOLIC

Când e vorba despre Persoana Duhului Sfânt, una din întrebările frecvente este dacă biserica a susținut sau a mărturisit mereu divinitatea Duhului Sfânt. Știm cu certitudine din consemnările istorice că Crezul de la Niceea și Conciliul de la Niceea nu au clarificat pe deplin acest lucru despre Persoana Duhului, așa că a fost convocat un alt conciliu, Conciliul de la Calcedon, care a afirmat că Duhului Sfânt trebuie să I se aducă închinare, fiind pe deplin divin, alături de Fiul. Acest fapt i-a făcut pe unii să spună: „Ei bine, biserica nu a mărturisit dintotdeauna divinitatea Duhului Sfânt.” Eu cred că asta este o afirmație greșită. Conciliile nu au fost chemate nicidecum să formuleze o doctrină nouă, ci erau convocate pentru a clarifica înțelesul învățaturii istorice și tradiționale a bisericii atunci când se confruntau cu erezia. De aceea, putem spune că datorită declarației conciliului avem un motiv întemeiat să credem că, începând cu perioada apostolică și prin proclamarea părinților apostolici și a primilor teologi ai bisericii, exista învățătura despre divinitatea Duhului Sfânt.

Dr. Steve Blakemore

Încă de la bun început ar trebui să admitem că *Crezul apostolic* nu declară explicit că Duhul Sfânt este divin, dar Îi afirmă implicit divinitatea în cel puțin două moduri. În primul rând, structura sa trinitară Îl face egal pe Duhul Sfânt cu Tatăl și cu Fiul în moduri semnificative. În al doilea rând, modul în care crezul descrie zămislirea lui Isus indică faptul că Duhul Sfânt este divin. Să analizăm ambele aspecte, începând cu structura crezului.

Structura

Vă amintiți că, într-o lecție anterioară, când am abordat crezul din perspectiva doctrinei despre Dumnezeu, am menționat că *Crezul apostolic* poate fi perceput ca fiind constituit din trei secțiuni principale, fiecare începând cu declarația „Cred.” Prima secțiune vorbește despre credința în Dumnezeu Tatăl. A doua secțiune se referă la credința în Isus Hristos, singurul Său Fiu, Domnul nostru. Iar a treia secțiune prezintă pe scurt credința în Duhul Sfânt și Îi enumeră slujirile active.

Așa cum am văzut într-o lecție precedentă, *Crezul apostolic* a fost dezvoltat în timp, iar primele sale versiuni erau crezuri locale folosite la botez. Unele din aceste crezuri inițiale au inclus cuvântul „cred” înaintea punctelor privitoare la Isus, dar altele foloseau pur și simplu cuvântul „și,” de exemplu versiunea crezului standardizată în jurul anului 700 d.H. Dar, indiferent de formularea lor specifică, ideea era aceeași: crezul era împărțit în funcție de cele trei Persoane ale lui Dumnezeu, iar această împărțire a fost universal recunoscută de biserică. Această formulare trinitară exprimă credința că există

doar un singur Dumnezeu și El există în trei Persoane, și anume Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Hipolit, unul din părinții bisericii primare, care a trăit între 170 și 263 d.H., a explicat că crezul de botez ce se folosea pe vremea sa prezenta foarte clar structura Sfintei Treimi. Acest crez a debutat probabil ca un crez local, dar pare să se fi extins destul de mult. Limbajul său e foarte asemănător cu *Crezul apostolic* de azi, iar modul în care era folosit în ceremoniile de botez scoate în evidență accentul său puternic pe Sfânta Treime.

Hipolit a explicat că botezul se făcea prin cufundarea persoanei de trei ori în apă. La fiecare cufundare, cel care era botezat trebuia să rostească secțiunea din crezul de botez corespunzătoare uneia din Persoanele Sfintei Treimi. Mai întâi mărturisirea credința în punctele credinței referitoare la Tatăl, apoi era cufundată în apă. Apoi urma mărturisirea punctelor credinței care aveau legătură cu Fiul, urmate de o a doua cufundare. Și, în cele din urmă, mărturisirea punctelor referitoare la Duhul Sfânt și cea de-a treia și ultima scufundare. Prin această practică și altele similare folosite în biserica primară, putem vedea că structura crezului era concepută intenționat ca să evidențieze divinitatea și lucrarea fiecărei Persoane din Sfânta Treime, inclusiv Duhul Sfânt.

Cel de-al doilea mod în care *Crezul apostolic* susține divinitatea Duhului Sfânt este prin descrierea zămislirii lui Isus.

Zămisirea lui Isus

Crezul apostolic spune că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,

A fost zămislit de la Duhul Sfânt.

Această afirmație nu declară explicit că Duhul Sfânt este pe deplin divin, dar sugerează cu tărie această convingere. Când vorbește despre zămisirea lui Isus, crezul face aluzie la Luca 1:35, unde îngerul i-a spus Mariei aceste cuvinte:

„Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri ... De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:35).

În acest verset, Duhul Sfânt este egalat cu puterea Celui Preaînalt. Așa cum vom vedea mai târziu în lecția aceasta, numai Dumnezeu poate avea puterea Celui Preaînalt. Așadar, prin faptul că face aluzie la acest verset ca exemplu al lucrării Duhului Sfânt, *Crezul apostolic* afirmă divinitatea deplină a Duhului. Concluzia aceasta e confirmată de Evrei 10:5-7, care spune:

De aceea, când intră Hristos în lume, El zice: „Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup; n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat. Atunci am zis: Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!” (Evrei 10:5-7).

Aici ni se spune că crearea trupului uman al lui Isus a fost în mod specific lucrarea lui Dumnezeu. În lumina unor astfel de versete, putem spune cu siguranță că, atunci când *Crezul apostolic* Îi atribuie Duhului Sfânt lucrarea de zămislire a lui Isus, intenționează să declare divinitatea Duhului.

După ce am văzut cum exprimă *Crezul apostolic* credința în divinitatea Duhului Sfânt, să vedem temeiul biblic al celor afirmate.

TEMEIUL BIBLIC

Este foarte important să conștientizăm că credința pe care o mărturisim astăzi a fost susținută cu consecvență de-a lungul secolelor. Acesta e unul din motivele pentru care e atât de util să înțelegem ce spune *Crezul apostolic* despre divinitatea Duhului Sfânt. Cu toate acestea, siguranța noastră cea mai mare izvorăște din Scriptură. Noi prețuim crezul ca rezumat al Scripturii, nu ca înlocuitor al acesteia, și, de aceea, este întotdeauna important să fim siguri că ce spune crezul este biblic.

Cred că sunt cel puțin patru sensuri în care Scriptura ne conduce la afirmarea divinității Duhului Sfânt. Mai întâi, faptul că în anumite texte Duhul Sfânt este folosit interschimbabil cu Dumnezeu. O a doua serie de dovezi ale divinității Duhului Sfânt este că Îi sunt atribuite anumite atribute pe care le are doar Dumnezeu. A treia este că și Duhul Sfânt face lucrări pe care numai Dumnezeu le poate face. Iar în cele din urmă observăm că Duhul Sfânt este inclus în numele unic – Matei 28 – în care sunt botezați creștini.

Dr. Keith Johnson

Temeiul biblic pentru credința în divinitatea Duhului Sfânt poate fi demonstrat în multe moduri. Dar pentru obiectivele noastre ne vom axa pe numele ce Îi sunt atribuite, pe atributele pe care le are, pe lucrarea pe care o face și pe formulele trinitare care se referă la El. Să începem cu diversele nume atribuite Duhului Sfânt în Scriptură

Numele

Duhului Sfânt îi sunt atribuite o mulțime de nume în Biblie. Unele dintre ele Îi sugerează implicit divinitatea, altele Îl numesc foarte explicit divin, iar altele se situează între aceste două extreme.

Probabil că numele care Îi sugerează divinitatea cel mai implicit este „Duhul Sfânt.” Termenul „sfânt” poate fi folosit cu referire la aspecte ale creației care nu sunt nicidecum divine. Cuvântul „sfânt” se referă în general la lucruri care se deosebesc de replicile lor obișnuite deoarece sunt speciale pentru Dumnezeu într-un fel sau altul. Prin urmare, cuvântul „sfânt” în sine nu arată că Duhul Sfânt este divin.

Totuși, este important să observăm că în Vechiul Testament Dumnezeu este Cel care e numit în mod repetat „Cel Sfânt.” Vedem acest lucru în zeci de pasaje precum 2

Împărați 19:22, Isaia 30:11-15 și Osea 11:9-12. Sunt și alte pasaje care par să se refere la Dumnezeu prin numele „Duhul Sfânt,” precum Isaia 63:10-11. Același gen de denumiri îl întâlnim și în literatura evreiască neinspirată străveche, cum ar fi Cartea Înțelepciunii 9:17. Acest context al Vechiului Testament ne îndreptățește să vedem în numele „Duhul Sfânt” o implicație a divinității Sale.

Reținând aceste nume implicite, să vedem niște nume care indică divinitatea Duhului Sfânt într-un fel nici prea implicit, nici prea explicit. Aceste nume includ „Duhul Domnului,” „Duhul lui Dumnezeu” și „Duhul Dumnezeului cel viu.” De asemenea, „Duhul lui Isus,” „Duhul lui Hristos,” „Duhul lui Isus Hristos.” Și „Duhul Tatălui Tău,” „Duhul Fiului Său,” și „Duhul Celui care L-a înviat pe Isus din morți.” Toate aceste nume sugerează că Duhul Sfânt este divin, indicând că Dumnezeu este unit cu Duhul Sfânt la fel cum este un om unit cu duhul lui. Pavel a făcut explicit această legătură în 1 Corinteni 2:11, unde a scris aceste cuvinte:

În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu (1 Corinteni 2:11).

Duhul nostru e o parte din ceea ce ne face umani și nu există nimic inuman în privința sa. Duhul e complet uman. Tot așa, Duhul Sfânt este complet divin, iar asta Îi permite să cunoască gândurile Tatălui. Deci, prin lucrarea Sa de revelare a gândurilor lui Dumnezeu creștinilor, Duhul Sfânt Se dovedește a fi Dumnezeu.

În cele din urmă, există câteva pasaje în care Duhului Sfânt Îi este atribuit foarte clar numele de „Dumnezeu.” Ascultați cuvintele lui Petru adresate lui Anania în Fapte 5:3-4:

„Anania, de ce ți-a umplut Satan inima ca să-L minți pe Duhul Sfânt, păstrând pentru tine o parte din prețul ogorului? ... N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu” (Fapte 5:3-4).

În acest pasaj, Petru spune mai întâi că Anania L-a mințit pe Duhul Sfânt, după care explică ce a vrut să spună, zicând că Anania L-a mințit pe Dumnezeu. Aici apostolul Petru L-a numit în mod clar pe Duhul Sfânt „Dumnezeu.”

Așadar, analizând numele pe care le primește Duhul Sfânt în Scriptură, putem vedea că multe dintre ele Îi indică divinitatea în moduri care oscilează de la implicit la foarte explicit.

Un al doilea mod în care Biblia dovedește divinitatea Duhului Sfânt este dându-I atribute divine.

Atributele

Teologii creștini au spus în mod tradițional că Dumnezeu are două tipuri distincte de atribute: transmisibile și netransmisibile. Pe de o parte, El are atribute transmisibile, care pot fi „transmise” sau „împărtășite” într-un anumit mod cu creaturile Sale.

De exemplu, Dumnezeu deține atributul rațiunii, pe care-l transmite sau împărtășește cu ființele umane. Fiind creaturi limitate, oamenii nu înțeleg perfect rațiunea lui Dumnezeu. Dar tot avem capacitatea de a gândi în moduri raționale. Desigur, asta nu înseamnă că suntem divini, ci dovedește doar că am fost creați de un Dumnezeu rațional, care ne-a transmis o măsură din atributul rațiunii Sale. Rațiunea noastră e derivată din a Lui; reflectăm atributul rațiunii Sale fiindcă suntem creaturile Sale.

Un alt atribut transmisibil al lui Dumnezeu este dragostea Sa. Multe locuri din Scriptură afirmă că dragostea noastră pentru alți oameni, și chiar pentru Dumnezeu, provine direct din atributul dragostei lui Dumnezeu. Vedem acest fapt în locuri precum Galateni 5:2, Efeseni 5:1, 2 Timotei 1:7 și 1 Ioan 4:7-21.

Însă Dumnezeu are și atribute netransmisibile – atribute care tocmai prin natura lor nu pot fi împărtășite cu creaturile Sale. Cele mai cunoscute atribute netransmisibile ale lui Dumnezeu sunt lucruri precum omnisciența, care reprezintă infinita Sa inteligență, cunoaștere și înțelepciune; omnipotența, care e puterea Sa infinită; omniprezența, adică prezența Sa în toate locurile în același timp; și eternitatea, care este existența Sa veșnică și neîntreruptă. Întrucât atributele netransmisibile ale lui Dumnezeu Îi pot aparține doar Lui, putem dovedi că Duhul Sfânt este Dumnezeu arătând că El are unul sau mai multe din aceste atribute. Iar când cercetăm Scriptura constatăm că, de fapt, le are pe toate. Să ne gândim mai întâi la omnisciența Duhului Sfânt.

Scriptura spune că Duhul cunoaște perfect gândurile lui Dumnezeu. Vedem această idee în Efeseni 1:17 și 1 Corinteni 2:10-11. Desigur, mintea lui Dumnezeu este infinită și e nevoie de o minte la fel de infinită pentru a o cunoaște perfect. Prin capacitatea Duhului Sfânt de a înțelege mintea omniscientă a lui Dumnezeu se dovedește că și Duhul Sfânt este omniscient. Și, pentru că este omniscient, înseamnă că e Dumnezeu.

Duhul Sfânt Se dovedește a fi Dumnezeu și prin omnipotența Sa. Puterea Lui este puterea nelimitată a lui Dumnezeu. Multe pasaje din Scriptură vorbesc despre puterea Duhului Sfânt, ca de exemplu 1 Samuel 10:6, Romani 15:19, 1 Corinteni 12:11 și 1 Tesaloniceni 1:5. Să ne gândim la asocierea Duhului Sfânt cu puterea lui Dumnezeu în Geneza 1:1-3.

La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină (Geneza 1:1-3).

Anterior am menționat că referirile Vechiului Testament la Dumnezeu au în general în vedere întreaga Sfântă Treime. Dar este corect să observăm și accentul pus pe o persoană sau alta, în funcție de limbaj și context. În cazul acesta, este evidențiată Persoana Duhului Sfânt ca Duhul lui Dumnezeu. Prin urmare, lucrarea prin care a fost creată lumina a fost făcută de Duhul Sfânt. Același lucru este valabil pentru toate celelalte lucruri create de Dumnezeu în acest capitol. Însă, pentru ca Duhul Sfânt să aibă o asemenea omnipotență, pentru ca să creeze ceva din nimic, trebuia să fie întru totul divin.

Un alt atribut netransmisibil al Duhului Sfânt este omniprezența. Pasaje precum Psalmul 139:7-10 ne arată că Duhul este prezent în orice parte a creației, de la înălțimile cerului până la adâncurile mării.

De asemenea, Duhul Sfânt deține atributul veșniciei. Evrei 9:14 face referire la Duhul Sfânt ca „Duhul cel veșnic,” însemnând că El a existat mereu și va continua să existe în veci.

Prin aceste atribute netransmisibile și altele asemenea lor, Biblia indică limpede că Duhul Sfânt este Dumnezeu.

Lucrarea

O a treia dovadă din Scriptură pentru divinitatea Duhului Sfânt este tipul de lucrare pe care o săvârșește. Mai târziu în această lecție vom cerceta lucrarea Duhului Sfânt mai în profunzime. Acum însă dorim să aruncăm o privire la câteva din lucrările Lui pentru a vedea cum Îi dovedesc divinitatea.

Parte din dovedirea divinității Sale în Scriptură constă în examinarea lucrărilor Lui. Duhul lui Dumnezeu este Cel care depune mărturie despre Hristos, ne unește cu Hristos, aduce viață nouă, realizează învierea, este implicat în creație. Toate aceste lucrări nu sunt altceva decât lucrările lui Dumnezeu. Nu pot fi făcute de oameni; nu pot fi făcute de îngeri sau orice alt lucru creat. Sunt lucrări făcute numai de Dumnezeu. Pe această bază vedem că Duhul Sfânt face tocmai lucrările lui Dumnezeu și astfel nu este doar personal, ci și divinitate.

Dr. Stephen Wellum

Duhul Sfânt săvârșește multe lucrări pe care Biblia I le atribuie doar lui Dumnezeu, iar asta demonstrează putere și atribute divine. De exemplu, El creează viață nouă atunci când ne regenerează duhul, așa cum citim în Romani 8:11. El reprezintă accesul nostru la Tatăl, așa cum suntem învățați în Efeseni 2:18. El ne aplică mântuirea, așa cum aflăm din Romani 5-8. A Lui este puterea din spatele minunilor profeților și chiar ale Domnului Isus, așa cum vedem în pasaje precum Romani 15:4, 19. Deși lista lucrărilor divine ale Duhului Sfânt este aproape nesfârșită, pentru ilustrare să ne concentrăm atenția doar pe două exemple proeminente.

În primul rând, Duhul Sfânt a inspirat scrierea Scripturii, care e chiar Cuvântul lui Dumnezeu. Iar prin recunoașterea faptului că Cuvântul Duhului Sfânt este Cuvântul lui Dumnezeu admitem că Duhul Sfânt *este* Dumnezeu. Găsim ideea aceasta în Matei 10:20, Ioan 3:34, Fapte 1:16 și 4:31 și Efeseni 6:17.

Doar ca exemplu, iată cuvintele lui Petru din 2 Petru 1:20-21:

Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o profeție n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt (2 Petru 1:20-21).

În pasajul acesta, Petru a afirmat că a fi mânat de Duhul Sfânt înseamnă a vorbi din partea lui Dumnezeu. Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu fiindcă este inspirată și

rostită de Dumnezeu, în mod concret de Duhul Sfânt, care este a treia Persoană a lui Dumnezeu.

Un alt exemplu care Îi arată divinitatea este lucrarea de Mângâietor a Duhului Sfânt. În Ioan 14-16, Isus S-a referit la Duhul Sfânt ca Mângâietorul care face lucrări cum ar fi descoperirea adevărului, convingerea lumii de păcat și mărturisirea despre Isus. Și, oricât ar suna de ciudat la început, această slujire face ca Duhul Sfânt să fie chiar mai prețios decât prezența pământească apropiată a lui Isus. Așa cum a spus Isus în Ioan 16:7:

Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite (Ioan 16:7).

Gândiți-vă la asta o clipă. Conform celor afirmate chiar de Isus, bisericii îi este mai de folos prezența Duhului Sfânt decât prezența în trup a lui Isus. Dar o ființă finită, creată, n-ar putea niciodată să întrecă binecuvântarea prezenței pământești a lui Hristos. Nu, pentru ca Duhul Sfânt să ne fie mai de folos decât Dumnezeu Fiul, Duhul trebuie să fie Dumnezeu.

Formulele

Un al patrulea mod în care Scriptura afirmă divinitatea Duhului Sfânt este prin formulele trinitare care Îi includ numele alături de cel al Tatălui și al Fiului.

O formulă trinitară este un pasaj din Scriptură care Le menționează explicit pe toate cele trei Persoane ale Sfintei Treimi pe o bază relativ egală, de obicei demonstrându-Le colaborarea. Prin menționarea Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt ca parteneri egali, Biblia indică faptul că Duhul Sfânt este la fel de divin ca Tatăl și Fiul. Găsim aceste formule în Romani 15:30, 1 Corinteni 12:4-6, 2 Tesaloniceni 2:13-14 și alte câteva pasaje. Să luăm doar două exemple ale acestor formule trinitare.

Prima se găsește în Matei 28:19, unde Isus a dat această poruncă:

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh (Matei 28:19).

În această expresie, Isus a arătat că botezul trebuie să fie făcut în numele sau autoritatea tuturor celor trei Persoane ale Sfintei Treimi. Această poruncă nu face nici o deosebire între cinstea relativă a Persoanelor lui Dumnezeu, ci Le prezintă pe toate trei ca egale.

Un al doilea exemplu clar apare în 2 Corinteni 13:14, unde Pavel a scris aceste cuvinte:

Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin (2 Corinteni 13:14).

În această binecuvântare de încheiere a epistolei sale, Pavel I-a grupat împreună pe Fiul, adică Domnul Isus Hristos, pe Tatăl, pe care L-a numit simplu Dumnezeu, și pe Duhul Sfânt. Făcând astfel, el a prezentat toate cele trei Persoane ca parteneri egali în oferirea binecuvântărilor mântuirii.

Asemenea formulări arată că Duhul Sfânt este o Persoană egală în Dumnezeu. Ele demonstrează că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt egali unul cu altul în aspecte care implică activitățile și atributele divine esențiale, cum ar fi oferirea harului și mântuirii păcătoșilor și primirea onoarei și închinării ca Dumnezeu.

Doctrina creștină a Sfintei Treimi ne învață că un singur Dumnezeu există veșnic într-o unitate de ființă ca trei Persoane. Deoarece Duhul Sfânt este Dumnezeu, e corect și potrivit nu doar să ne rugăm Lui, ci să-L și cinstim ca Dumnezeu.

Dr. Keith Johnson

După ce am vorbit despre divinitatea Duhului Sfânt, suntem pregătiți să ne îndreptăm atenția spre cel de-al doilea subiect: identitatea Lui. În secțiunea aceasta vom vedea că trebuie să-L abordăm pe Duhul Sfânt ca persoană adevărată și nu doar ca forță sau putere divină.

IDENTITATEA

De-a lungul istoriei bisericii, multe grupuri au negat că Duhul Sfânt este o persoană distinct conștientă de Sine și cu atribute personale divine. Unii au crezut că El este doar Tatăl într-o altă formă. Alții au argumentat că numele de „Duhul Sfânt” este doar un nume pe care l-au folosit scriitorii din vechime ca să descrie puterea lui Dumnezeu. Dar din structura *Crezului apostolic* putem vedea că acesta afirmă poziția biblică conform căreia Duhul Sfânt este o persoană reală și distinctă în cadrul Dumnezeirii. Aceasta este învățătura clară a Scripturii și a fost punctul de vedere al fiecărei ramuri a bisericii creștine de-a lungul veacurilor:

Duhul Sfânt este descris în termeni personali în Noul Testament, nu doar ca o forță impersonală. Iar restul bisericii s-a adunat în jurul acestei mărturii și a spus că asta-i ce credem și noi. Este adevărat că, în ceea ce privește exprimarea ei clară în crezul de mai târziu, au trecut trei sau patru sute de ani până să existe o dezbatere reală în privința aceasta. Însă când Vasile din Cezarea o discută în secolul al IV-lea, el nu formulează o doctrină nouă, ci doar prezintă clar ce credeau deja oamenii de trei sute de ani.

Dr. Peter Walker

Încă de la început trebuie să admitem că *Crezul apostolic* nu prezintă explicit aceste lucruri. Însă, dacă ne gândim la importante controversă teologică despre Duhul Sfânt din primele câteva secole ale creștinismului, putem vedea că declarația crezului despre Duhul Sfânt ca membru al Sfintei Treimi este și o afirmare implicită a identității Sale. Alături de restul creștinismului biblic, *Crezul apostolic* respinge depersonalizarea Duhului lui Dumnezeu într-o simplă forță sau putere divină.

Discuția noastră despre baza biblică a declarației crezului privind identitatea Duhului Sfânt se va împărți în trei părți. Mai întâi, vom vedea atributele personale ale Duhului Sfânt. În al doilea rând, ne vom concentra asupra deosebirii Lui de Tatăl și Fiul. Și, în al treilea rând, vom descrie relația Lui personală cu ceilalți membri ai Sfintei Treimi. Vom începe cu atributele care dovedesc că Duhul Sfânt este o persoană completă.

ATRIBUTELE

Când vorbim despre atributele personale ale Duhului Sfânt, avem în vedere acele calități pe care le are și care sunt unice persoanelor — lucruri ce pot fi adevărate despre El doar dacă este o persoană reală și nu o forță impersonală.

Mi se pare foarte instructiv că Noul Testament nu vorbește doar despre numele și titlurile lui Dumnezeu Tatăl, despre lucrările lui Dumnezeu Tatăl, atributele lui Dumnezeu Tatăl, acțiunile lui Dumnezeu Tatăl, ci vorbește în același mod despre Fiul și Duhul Sfânt. Cu alte cuvinte, toate caracteristicile personale care îi sunt atribuite lui Dumnezeu Tatăl în Biblie sunt îi atribuite lui Dumnezeu Duhul Sfânt în Noul Testament. Și acest fapt evidențiază încă o dată că Duhul Sfânt este o persoană, nu o forță sau o putere.

Dr. J. Ligon Duncan III

Duhul Sfânt are mult prea multe atribute personale pentru a le enumera pe toate în lecția de față, așa că vom oferi doar patru exemple pentru a-I demonstra identitatea. Vom începe prin a spune că Duhul Sfânt are voință. Aceasta este facultatea pe care o folosește ca să planifice, să dorească și să aleagă. Evident că orice ființă care poate face aceste lucruri nu poate fi doar o forță sau o putere. Ca exemplu al voinței Lui, să citim 1 Corinteni 12:11, unde Pavel a vorbit despre împărțirea darurilor spirituale. Iată ce a scris el:

Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește (1 Corinteni 12:11).

Duhul Sfânt vrea ca anumiți oameni să aibă anumite daruri, iar alții să aibă alte daruri. Forțele impersonale nu au planuri și dorințe. Numai persoanele au. Prin urmare, Duhul Sfânt trebuie să fie o persoană.

De asemenea, Duhul Sfânt are atributul inteligenței, prin care deține cunoașterea și abilitatea de a-i învăța pe alții. El își exprimă inteligența în multe moduri, cum ar fi

prin cercetarea și cunoașterea gândurilor lui Dumnezeu, așa cum citim în 1 Corinteni 2:10-12, și prin faptul că are propriile gânduri, așa cum citim în Romani 8:27. El dă înțelepciune și cunoștință, așa cum vedem în 1 Corinteni 12:8, și dă învățătură în Luca 12:12.

Chiar Isus a vorbit despre inteligența Duhului în Ioan 14:26. Ascultați ce a spus El apostolilor:

Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu (Ioan 14:26).

Forțele impersonale nu gândesc, nu cunosc și nu învață. Prin urmare, atributul inteligenței dovedește că Duhul este o persoană.

De asemenea, Duhul Sfânt are emoții, sentimente lăuntrice și afecțiuni pe care le exprimă ca reacție față de alte persoane și evenimente. Asemeni celorlalte atribute ale Lui, emoțiile Lui dovedesc că este o persoană și nu doar o putere. De pildă, dragostea Duhului Sfânt este menționată în Romani 15:30. Despre bucuria Lui se vorbește în 1 Tesaloniceni 1:6. Și luați aminte cum se vorbește despre întristarea Lui în Efeseni 4:30:

Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării (Efeseni 4:30).

Faptul că Duhul Sfânt are emoții, cum ar fi întristarea, arată că este o persoană adevărată.

În plus, Duhul are ceea ce am putea numi atributul mijlocirii. El are voință, capacitatea de a plănuși lucruri și de a acționa din proprie inițiativă, iar asta Îi permite să acționeze cum numai o persoană poate face. De exemplu, Duhul Sfânt dă mărturie în Ioan 15:26 și Romani 8:16. El are părtășie cu noi în Filipeni 2:1. Și vorbește și poruncește în Fapte 8:29 și 13:2. Doar ca exemplu, iată cuvintele din Romani 8:26-27:

Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite ... El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu (Romani 8:26-27).

Faptul că Duhul Sfânt Se roagă pentru credincioși este o altă dovadă a identității Lui. Forțele și puterile impersonale nu se roagă și nu mijlocesc suspinând cu sinceritate. Doar persoanele pot face aceste lucruri.

Charles Spurgeon, marele predicator baptist care a trăit între 1834 și 1892, a vorbit despre acest lucru în predica *Mijlocirea Duhului Sfânt*, pe baza pasajului din Romani 8:26-27. Iată ce a spus el:

Duhul Sfânt ne ajută să suportăm slăbiciunea trupului și a minții noastre; El ne ajută să ne ducem crucea, fie că este durere fizică, depresie mentală, conflict spiritual, defăimare, sărăcie sau persecuție. El ne ajută în slăbiciunea noastră; și, cu un ajutor de o putere divină, nu trebuie să ne temem în privința rezultatului. Harul lui Dumnezeu va fi suficient pentru noi; puterea lui va fi făcută desăvârșită în slăbiciune.

Charles Spurgeon

Este încurajator să știu că există ceva ce lucrează în mine, Cineva care lucrează în mine, care e mult mai puternic decât mine. Și, chiar dacă uneori poate mă simt neajutorat, înrobit, în orice altă stare, sunt numai sentimente, nu realitatea. Atotputernicul Duh Sfânt al lui Dumnezeu lucrează neconștient, făcându-mă asemenea chipului lui Hristos – ce mare încurajare! De asemenea, mă trezește la realitate, fiindcă asta înseamnă că sunt mereu în prezența unui Dumnezeu viu, că trăiesc mereu în fața lui Dumnezeu. Că, chiar de-mi ascund căderile de alți oameni, nu există păcat secret, pentru că trăiesc chiar în prezența lui Dumnezeu. Și Duhul Sfânt este un duh sfânt; Duhul lui Dumnezeu este pur. Evident, ca pastor doresc să ating acest echilibru atunci când consiliesc oameni care se luptă cu păcatul. Nu fii deznădăjduit. Duhul Sfânt lucrează în inima și în viața ta, așa că sprijinește-te și încrede-te în Hristos ca să-ți dea biruință în luptele tale cu păcatul. Și nu te complac, pentru că același Duh Sfânt lucrează și e prezent mereu în tine și cu tine.

Dr. Dennis Johnson

Acum, că am văzut cum atributele personale ale Duhului Sfânt Îi demonstrează identitatea, suntem gata să analizăm deosebirea Sa de Tatăl și de Fiul ca persoană separată în cadrul Sfintei Treimi.

DEOSEBIREA

Ar trebui să începem recunoscând că în Biblie există câteva pasaje în care deosebirea dintre Duhul și celelalte persoane ale Sfintei Treimi nu este foarte clară. De pildă, Duhul Sfânt este identificat ca Duhul Fiului lui Dumnezeu în Galateni 4:6 și ca Duhul Tatălui în Matei 10:20. Și mai are alte câteva nume care evidențiază legăturile relaționale dintre membrii Sfintei Treimi și nu deosebirea Lor.

Deși acest gen de pasaje au fost sursele multor controverse în biserica primară, aceste legături apropiate n-ar trebui să ne surprindă. În definitiv, cele trei Persoane ale Sfintei Treimi sunt un singur Dumnezeu. Așa că are sens perfect să ne gândim la Duhul Sfânt ca Duhul Tatălui și al Fiului și să insistăm în același timp că este o Persoană complet distinctă de Ei.

Un mod de a evidenția diferențele dintre Duhul și celelalte Persoane ale Sfintei Treimi este să vedem pasaje din Scriptură care le arată interacționând una cu alta în moduri care le subliniază diferențele. Există multe pasaje care arată aceste diferențe, dar două sunt suficiente pentru a arăta că Duhul este deosebit de Fiul și de Tatăl. Mai întâi să vedem cuvintele lui Isus din Ioan 16:7:

Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite (Ioan 16:7).

Aici Isus a spus că Duhul Sfânt nu va veni decât după ce Fiul va pleca. În mod clar, Isus a făcut distincție între El și Duhul, zicând că unul pleacă înainte de venirea celuilalt. Fiecare are un rol stabilit, iar rolul Duhului nu va începe decât după ce Fiul Își va încheia lucrarea pământească și Se va înălța la cer. Asta arată clar că Duhul este diferit de Fiul.

Tot așa, Duhul face lucruri care Îl deosebesc de Tatăl. De exemplu, ca parte a rolului Său de Mângâietor, Duhul Sfânt este avocatul apărării noastre, ajutându-ne rugăciunile prin pledarea cazului nostru înaintea lui Dumnezeu.

În general, lucrarea Duhului este aceea de aplicare a lucrării lui Hristos. Hristos Și-a dat viața ca jertfă pentru noi. Lucrarea Duhului este să ia această lucrare și s-o aplice inimii noastre – deci avem nevoie de amândoi. Vreau să spun că, dacă n-am avea Duhul care să aplice lucrarea lui Hristos în inima noastră, n-am fi într-o stare foarte bună datorită acestei lucrări – Dumnezeu intenționează ca ea să ne schimbe din interior. Așadar, Duhul vine și ne regenerează, ne dă nașterea din nou. Duhul ne face sfinți – sfințirea – și Duhul ne dă mereu daruri, binecuvântări, roade și toate acesta, așa că lucrarea Duhului este indispensabilă.

Dr. John Frame

De exemplu, Pavel a scris aceste cuvinte în Romani 8:26-27:

Nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar, însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu (Romani 8:26-27).

Când Pavel a afirmat că Duhul Sfânt mijlocește pentru noi înaintea Tatălui, a demonstrat că sunt persoane diferite – una mijlocește și cealaltă aude mijlocirea.

El mijlocește înaintea Tatălui. El vorbește în inima noastră atunci când nu știm pentru ce să ne rugăm și suspină înlăuntrul nostru, cum spune Pavel, așa încât să-I spunem lui Dumnezeu acele lucruri pe care nici măcar nu știm să le spunem.

Dr. John Frame

Putem spune că tiparul normativ pentru rugăciune este să ne rugăm Tatălui, în numele Fiului și în puterea Duhului Sfânt. Și totuși suntem membrii unei religii cu atâta har și libertate încât putem să ne adresăm direct Duhului Sfânt fără vreo compromitere a integrității lui Dumnezeu sau o respingere a traiectoriei rugăciunilor noastre.

Dr. Glen Scorgie

Această rugăciune adresată Duhului Sfânt, atribuită frecvent lui Augustin, unul dintre părinții bisericii, care a trăit între 354 și 430 d.H., oferă un model minunat pentru rugăciunile noastre:

**Suflă în mine, *Duhule Sfânt*,
ca gândurile mele să fie toate sfinte.
Lucrează în mine, *Duhule Sfânt*,
ca și lucrarea mea să fie sfântă.
Atrage-mi inima, *Duhule Sfânt*,
ca să iubesc doar ce e sfânt.
Întărește-mă, *Duhule Sfânt*,
ca să apăr tot ce e sfânt.
Păzește-mă apoi, *Duhule Sfânt*,
ca să fiu întotdeauna sfânt.**

După ce am vorbit despre identitatea Duhului Sfânt prin prisma atributelor Lui personale și a deosebirii Sale de Tatăl și de Fiul, să vedem acum relația Lui cu celelalte Persoane ale Sfintei Treimi.

RELAȚIA

Așa cum am menționat pe parcursul acestor lecții, relațiile dintre Persoanele Sfintei Treimi au fost descrise tradițional din două puncte de vedere. În mod concret, teologii au vorbit despre Sfânta Treime ontologică și Sfânta Treime economică. Ambele sunt puncte de vedere asupra aceleiași Sfinte Treimi – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar subliniază aspecte diferite ale relațiilor dintre aceste trei Persoane divine.

Când vorbim despre Sfânta Treime ontologică, ne axăm pe ființa și existența lui Dumnezeu. Din acest punct de vedere, Duhul Sfânt este egal în putere și slavă cu Tatăl și Fiul. Toate cele trei Persoane ale lui Dumnezeu sunt infinite, veșnice și imuabile. Și fiecare are aceleași atribute divine esențiale, cum ar fi înțelepciunea, puterea, sfințenia, dreptatea, bunătatea și adevărul.

Iar când vorbim despre Sfânta Treime economică, avem în vedere cum interacționează Persoanele lui Dumnezeu una cu alta. Din această perspectivă, fiecare Persoană a Dumnezeirii are responsabilități diferite, autoritate diferită și un rol stabilit diferit. Autoritatea Duhului este supusă autorității superioare a Tatălui și a Fiului. Iar rolul Duhului este în mare măsură să ducă la îndeplinire directivele Lor și să Le aducă slavă.

Oriunde este Dumnezeu, este și Duhul Lui. Duhul Lui nu se referă doar la prezența Lui, ci și la acțiunea Lui. Și astfel, când urmărești până la capăt raportarea lui Dumnezeu la creația Sa, este imposibil să o descrii fără Duhul Sfânt. Duhul Sfânt călăuzește chiar acum istoria

umană. Duhul Sfânt este într-adevăr agentul iubirii și grijii providențiale a lui Dumnezeu.

Dr. R. Albert Mohler, Jr.

În teologia creștină, Duhul Sfânt este numit a treia Persoană atât în Sfânta Treime ontologică, cât și în Sfânta Treime economică.

El este a treia Persoană a Sfintei Treimi ontologice fiindcă e suflat de Tatăl, care este prima Persoană, și de Fiul, care e a doua Persoană.

Bun, ar trebui să facem o pauză pentru a spune că bisericele ortodoxe răsăritene afirmă că Duhul Sfânt purcede numai de la Tatăl, nu și de la Fiul. Această diferență de învățătură a fost o parte din motivul schismei dintre biserica răsăriteană și cea apuseană, care a început în 1054 d.H. și continuă până în ziua de azi. Desigur, întrucât *Crezul apostolic* a fost creat înaintea controverselor, nu a abordat această neînțelegere între Răsărit și Apus. Și ambele ramuri ale bisericii afirmă toate declarațiile *Crezului apostolic*.

În ce privește Sfânta Treime economică, se spune că Duhul Sfânt este a treia Persoană fiindcă El are al treilea rang, fiind subordonat atât Tatălui, cât și Fiului. Scripturile Îi indică subordonarea în câteva feluri. De pildă, El este trimis sau dat de Tatăl și de Fiul. Scriptura afirmă acest lucru în pasaje precum Luca 11:13, Ioan 14:26 și 15:26, și Fapte 2:33. Iar când vine, Duhul ascultă de Tatăl și Fiul, înfăptuind lucrarea pe care L-au trimis s-o facă. Aflăm asta din locuri precum Ioan 16:13, Romani 8:11 și 1 Petru 1:2.

Desigur, chiar și când spunem că Duhul Sfânt deține rangul cel mai mic din perspectiva Sfintei Treimi economice, este important să accentuăm că El tot este Dumnezeu pe deplin și are autoritate suverană absolută peste orice aspect al creației. Pe lângă asta, în cadrul Sfintei Treimi există un respect reciproc, întrucât ce face o persoană, fac toate. Așadar, subordonarea Duhului Sfânt față de Tatăl și Fiul nu înseamnă că El este într-un fel inferior în mod inerent – nu este așa. El e în totalitate egal cu Ei în divinitatea lor esențială.

Identitatea Duhului Sfânt este o parte indispensabilă a teologiei creștine și, după cum am văzut, avem multe motive să o susținem. Duhul Sfânt are atribute care-L marchează clar ca o personalitate distinctă, conștientă de sine. Iar relațiile și interacțiunile Lui cu Tatăl și Fiul nu lasă nicio îndoială că El este o persoană vibrantă și nu o forță sau o putere lipsită de rațiune. Putem și ar trebui să avem o mare încredere în această doctrină tradițională.

Până acum în lecția aceasta despre Duhul Sfânt, am văzut declarația *Crezului apostolic* despre divinitatea Duhului și identitatea Sa deplină de persoană. Acum suntem gata să ne ocupăm de al treilea subiect principal: lucrarea pe care a făcut-o Duhul Sfânt de-a lungul istoriei și continuă s-o facă și astăzi.

LUCRAREA

Unul din beneficiile unei înțelegeri bune a lucrării Duhului e că știm că Dumnezeu lucrează cu noi într-un mod foarte personal. El nu apasă pe butoane, ci vine la noi și interacționează cu noi în mod foarte

personal. Astfel, Duhul locuiește de fapt în inima noastră. Se roagă cu noi și pentru noi. Ne oferă darurile sfințeniei și Se implică în viața noastră în multe feluri. De fapt, în orice etapă a vieții noastre, El ne dă roadele virtuților creștine, cum spune Pavel în Galateni. Ne oferă multe daruri pentru slujirea în biserică și toate acestea reprezintă lucrarea lui Dumnezeu cu noi prin Duhul.

Dr. John Frame

Deși *Crezul apostolic* nu descrie explicit multe aspecte legate de lucrarea Duhului, prin afirmația „Cred în Duhul Sfânt” sugerează anumite convingeri referitoare la lucrarea Duhului.

Există multe moduri de a descrie lucrarea Duhului, însă vom analiza doar patru aspecte ale acesteia. Mai întâi, vom explora puterea Lui creatoare. În al doilea rând, ne vom concentra atenția asupra lucrării Lui de sfințire. În al treilea rând, vom vorbi despre administrarea harului, iar în al patrulea rând vom descrie revelația pe care o dă. Să începem cu puterea Lui creatoare.

PUTEREA CREATOARE

Prin termenul „putere creatoare” ne referim atât la capacitatea Duhului Sfânt de a crea lucruri noi, cât și la capacitatea Sa de a conduce și a schimba ce a fost creat.

Când citești primul capitol al Bibliei, Geneza 1, Duhul plutea deasupra apelor, Duhul Sfânt. Când deschizi la Coloseni 1, citești că Hristos este Creatorul și El creează prin intermediul Duhului Sfânt. De asemenea, Duhul este implicat în re-creare. Re-creare prin prisma convertirii. Duhul este Cel care regenerează. Dacă un om nu este născut din Duhul, el nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu. Însă Duhul nu lucrează numai la regenerarea noastră individuală, ci și la regenerarea cosmosului. Așa că Pavel spune în Romani 8 că însăși creația suspină și suferă durerile nașterii, așteptând regenerarea tuturor lucrurilor, o lucrare a Duhului Sfânt.

Dr. Derek W. H. Thomas

Discuția noastră despre puterea creatoare a Duhului Sfânt se va axa pe trei niveluri diferite ale activității Lui. În primul rând, vom vorbi despre lucrările Lui creatoare în lumea naturală. În al doilea rând, ne vom concentra pe darurile spirituale pe care le dă bisericii. Și, în al treilea rând, vom examina rolul Său în reînnoirea personală a duhului și inimii noastre umane. Să începem cu modul în care este demonstrată puterea Lui creatoare în lumea naturală.

Lumea naturală

Puterea creatoare a Duhului Sfânt în lumea naturală este văzută inițial în versetele de la începutul Bibliei. Mai devreme am văzut rolul Duhului în relatarea creației din Geneza 1, observând că El a exercitat omnipotența divină ca să creeze lumea din nimic. O idee asemănătoare apare în Psalmul 104:30, unde psalmistul Îl lauda pe Dumnezeu pentru trimiterea Duhului Său ca să creeze pământul și toate făpturile lui, nu doar în săptămâna inițială a creației, dar și zilnic. Psalmul 33:6 repetă această idee, iar Iov 33:4 o extinde în mod specific la ființele umane.

Doar ca exemplu, ascultați cuvintele Psalmului 104:30:

Îți trimiți Duhul, ele sunt plăsmuite, înnoind astfel fața pământului (Psalmul 104:30, NTR).

În acest verset, psalmistul a spus cum înțelegea el modul în care iau ființă toate lucrurile din creație. Și a atribuit totul Duhului lui Dumnezeu, Duhul Sfânt.

Puterea creatoare a Duhului Sfânt în lumea naturală poate fi văzută și prin numeroasele minuni pe care le-a făcut în Scriptură. De exemplu, în Vechiul Testament, i-a dat putere lui Moise să scoată apă dintr-o stâncă în Exodul 17:6. Și a înmulțit făina și uleiul văduvei în 1 Împărați 17.

În Noul Testament, Duhul I-a dat putere lui Isus să înmulțească mâncarea pentru a hrăni cinci mii de oameni în Matei 14 și patru mii de oameni în Matei 15. El L-a înviat pe Isus din morți, după cum citim în Romani 8:11, și a dat puterea pentru toate minunile și lucrarea lui Pavel, așa cum aflăm din Romani 15:18-19.

Desigur, unul dintre cele mai mari miracole ale Lui este întruparea, zămislirea lui Isus în pântecul Fecioarei Maria. Acest miracol specific, consemnat în Luca 1:35, este singura lucrare a Duhului Sfânt menționată explicit în *Crezul apostolic*.

Chiar astăzi Duhul Sfânt are puterea dramatică de a crea, de a înnoi și de a aduce toată creația în starea finală intenționată de Dumnezeu.

De fapt, Duhul nu-Și va încheia lucrarea de înnoire a lumii până când nu va anula complet toate efectele căderii în păcat a omenirii. Geneza 3 ne spune că, atunci când Adam și Eva au mâncat fructul interzis din pomul cunoștinței binelui și răului, Dumnezeu i-a blestemat. Și, fiindcă oamenilor le fusese dată autoritatea de vice-regi sau reprezentanți ai lui Dumnezeu peste tot pământul, blestemul Lui asupra lui Adam și a Evei a afectat toată creația, inclusiv pământul propriu-zis.

De atunci, Duhul Sfânt lucrează în lume ca s-o restabilească și s-o aducă la starea ei finală. Și rezultatul vor fi cerurile noi și pământul nou despre care citim în locuri precum Isaia 65:17 și 66:22, 2 Petru 3:13 și Apocalipsa 21:1.

După ce am văzut puterea creatoare a Duhului Sfânt în lumea naturală, suntem gata să vedem cum Își folosește puterea creatoare pentru a da daruri spirituale bisericii.

Darurile spirituale

Când vorbim despre daruri spirituale ne gândim la:

Abilități de origine supranaturală pe care Duhul Sfânt le dă indivizilor în scopul zidirii bisericii.

Duhul creează aceste daruri dând noi abilități oamenilor care nu le aveau înainte sau intensificând abilitățile existente dincolo de talentele naturale sau experiența naturală a persoanei care le primește.

Darurile spirituale din Noul Testament sunt abilități unice, speciale, acordate în mod supranatural. Cred că este important să evidențiem că sunt mai mult decât talente. Ele sunt dăruite supranatural fiecărui credincios. Fiecare credincios are un dar spiritual sau chiar daruri spirituale.

Dr. Mark Strauss

Liste cu tipurile de daruri date de Duhul Sfânt bisericii primare apar în locuri precum Romani 12, 1 Corinteni 12 și Efeseni 4. Unele dintre aceste daruri se aseamănă cu talente naturale sau cu abilități umane universale. Acestea sunt abilități pe care le au într-o anumită măsură chiar și oamenii din afara bisericii, pentru simplul fapt că sunt creați după chipul lui Dumnezeu – lucruri precum înțelepciunea, cunoașterea, slujirea, învățătura, încurajarea, generozitatea, conducerea și îndurarea. Dar alte daruri spirituale au evident origini directe supranaturale, cum ar fi vindecarea și puterile miraculoase. Iar altele se află undeva între natural și supranatural, cum ar fi profeția, vorbirea în limbi, interpretarea limbilor și deosebirea duhurilor.

Toți creștinii sunt de acord că Duhul Sfânt dă daruri supranaturale bisericii Sale. Însă există o diversitate de opinii nuanțate care se încadrează într-un anumit punct pe o scală. Unele biserici au o poziție cesaționistă, crezând că în ziua de azi Duhul Sfânt dă numai daruri care seamănă cu talentele naturale. Darurile mai spectaculoase se consideră că au dispărut, probabil după perioada apostolică sau odată cu încheierea canonului Scripturii.

Alte biserici au o poziție continuaționistă. Ele cred că Duhul încă oferă aceleași daruri pe care le găsim manifestate în Noul Testament. În cadrul acestei poziții există multe puncte de vedere diferite privitoare la ce daruri se poate aștepta să primească un creștin.

Între aceste două extreme există diverse păreri moderate. Bisericile moderate tind să creadă că Duhul Sfânt încă poate oferi daruri spectaculoase când vrea s-o facă, dar nu insistă că El trebuie să dea întotdeauna bisericii Sale fiecare tip de dar. Aceste biserici accentuează libertatea Duhului Sfânt de a acționa oricând în orice fel.

Dar un lucru pe care îl au în comun toate aceste poziții este credința că Duhul Sfânt continuă să dea cel puțin unele daruri oamenilor, în folosul bisericii Sale. Darurile spirituale reprezintă puterea lui Dumnezeu și trebuie să fie folosite pentru poporul Său în ansamblu. Ele nu sunt date pentru a face pe plac dorințelor indivizilor și nici chiar pentru a intensifica viața spirituală a persoanelor individuale, ci pentru a împuternici biserica pentru lucrarea de slujire și a o ajuta să crească la maturitatea în Hristos. Vedem acest lucru în Romani 12:4-5, 1 Corinteni 12:7 și Efeseni 4:7-16. Doar ca exemplu, iată ce a scris Pavel în 1 Corinteni 12:7:

Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora (1 Corinteni 12:7). Așa cum spune Pavel aici, darurile spirituale sunt date pentru biserică. Și persoanele care au daruri pot beneficia de pe urma propriilor lor daruri, dar scopul principal și accentul înzestrării cu daruri este folosul bisericii. Ele sunt lucrări creatoare de putere pe care Duhul Sfânt le folosește ca să-Și zidească biserica în ansamblu.

Unul din cele mai importante lucruri pe care le știm despre darurile spirituale este că ele ar trebui să se dezvolte, să fie descoperite și folosite în cadrul bisericii, care este trupul lui Hristos. Darurile spirituale nu sunt date unei persoane pentru ca aceasta să se bucure și să beneficieze singură de ele. Ele sunt date ca să zidească grupuri de oameni, grupuri de credincioși, și anume biserica lui Isus Hristos.

Dr. Riad Kassis

Darurile spirituale date nouă de Duhul sunt pentru zidirea bisericii, pentru realizarea lucrării creștine de slujire, pentru ca să ne încurajăm unii pe alții și să ducem la îndeplinire Marea Trimitere. Accentul principal pe care îl avem în zilele noastre, mai ales cu chestiunile carismatice despre limbi și profeții, reprezintă în realitate un accent secundar în Scriptură. Dorim să ne concentrăm pe darurile spirituale în modul în care o face Noul Testament – acela care ne dă mângâiere, care arată că veacul noului legământ a început, lucrarea personală a Duhului în noi și colectiv în cadrul comunității Sale, care apoi îndeplinește lucrarea de slujire în mod individual și colectiv în lume. Acesta e lucrul pe care trebuie să ne concentrăm de fapt și să-l vedem realizat în viața noastră, precum și în viața colectivă a bisericii.

Dr. Stephen Wellum

Având această înțelegere a modului în care Își folosește Duhul Sfânt puterea creatoare în lumea naturală și în oferirea darurilor spirituale bisericii, să vedem cum este manifestată puterea Lui în înnoirea personală a duhului și inimii fiecărui credincios.

Înnoirea personală

Scriptura ne învață că oamenii se nasc într-o stare de moarte spirituală. Așa cum indică Romani 5:12-19, suntem vinovați de păcatul lui Adam și, ca rezultat, supuși morții. Așadar, ca să ne salveze din această stare nenorocită, Duhul Sfânt creează în noi o viață nouă, făcându-ne duhul viu înaintea lui Dumnezeu. Biblia vorbește despre această viață nouă prin prisma regenerării și a nașterii din nou. Citim despre această naștere din nou în Ioan 3:3-8, Tit 3:5, 1 Ioan 5:1-18 și alte câteva locuri. Doar ca exemplu, ascultați cuvintele lui Pavel din Tit 3:5:

El ne-a mântuit prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt (Tit 3:5).

După ce suntem regenerați, Duhul Sfânt continuă să lucreze în noi pentru a ne schimba gândurile, sentimentele și acțiunile, pentru a ne face oameni care-L iubesc și-L ascultă pe Domnul. Noul Testament vorbește despre asta în pasaje precum Romani 8:1-16, 1 Corinteni 12:3, Galateni 5:16-25 și Filipeni 2:13. Probabil că pasajul cel mai cunoscut despre puterea transformatoare a Duhului Sfânt este cel în care Pavel descrie roadele pe care le produce Duhul Sfânt în viața credincioșilor. Iată ce a scris el în Galateni 5:22-23:

Roada Duhul este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor (Galateni 5:22-23).

Toate aceste schimbări în caracterul nostru rezultă din puterea creatoare activă a Duhului Sfânt, pe măsură ce ne face asemenea chipului lui Isus Hristos.

Și, desigur, în ziua de pe urmă, Duhul Sfânt Își va folosi puterea creatoare pentru a învia trupul fizic al tuturor creștinilor credincioși, dăruindu-ne un trup perfect, neputrezitor, asemenea celui pe care Isus îl are deja. Iată ce a spus Pavel despre asta în Romani 8:23:

Dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru (Romani 8:23).

Când Pavel a spus că cei care-L urmează pe Hristos au cele dintâi roade ale Duhului, el a preluat limbajul din practica vechi-testamentară de a aduce daruri din prima recoltă, care reprezenta întreaga recoltă din acel an. Tot așa, lucrarea actuală a Duhului Sfânt în credincioși reprezintă doar primele roade ale unei lucrări mult mai mărețe care va urma. Lucrarea Duhului Sfânt nu va fi încheiată până ce nu ne va re-crea complet, îndepărtând blestemul și stricăciunea noastră și readucându-ne într-o stare curată, fără păcat. Până acum, Duhul a dat viață nouă duhului nostru, dar în cele din urmă El ne va re-crea și trupul.

Acum, că am văzut lucrările Duhului Sfânt de putere creatoare, să ne îndreptăm atenția spre lucrarea Sa de sfințire.

SFINȚIREA

Când vorbim despre lucrarea de sfințire a Duhului, ne referim la a face sfinți oamenii și lucrurile. Aceasta este lucrarea prin care Duhul pune deoparte oameni și lucruri pentru a fi folosite de Dumnezeu, îi curăță și îi face potriviți pentru a sta aproape de slava Sa dezvăluită. În multe aspecte, ideea aceasta este strâns legată de noțiunea de înnoire pe care am examinat-o în ultima secțiune a lecției de față.

Biblia afirmă frecvent că biserica este sfântă sau sfințită prin prezența și lucrarea Duhului Sfânt. Vedem această idee în pasaje precum Romani 15:16, 1 Corinteni 6:11, 2 Tesaloniceni 2:13 și 1 Petru 1:1-2. Iată cum a vorbit Pavel despre Duhul Sfânt în 1 Corinteni 3:16-17:

Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? ... Templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi (1 Corinteni 3:16-17).

În Vechiul Testament, templul evreiesc era palatul pământesc al lui Dumnezeu, în care locuia prezența Sa specială. Era casa Lui pe pământ, așa cum a proclamat Solomon în 2 Cronici 6:1. Dar, în Noul Testament, Dumnezeu nu a mai locuit în templu, ci Duhul Sfânt a sfințit biserica ca noul templu. Aceeași idee este menționată explicit în Efeseni 2:22 și este reiterată în alte părți ale Scripturii.

De asemenea, s-a spus că Duhul Sfânt îi sfințește pe credincioși locuind în ei. Aceasta este concepția că Duhul Sfânt trăiește de fapt în inima credincioșilor. Această locuire în noi este menționată în multe locuri din Scriptură, cum ar fi Romani 8:9-16, 1 Corinteni 6:19, 2 Timotei 1:14 și Iacov 4:5.

Locuirea Duhului Sfânt în credincios este o realitate esențială pentru credincios. Când Dumnezeu vine să locuiască în creștini și îi face creaturi noi în Hristos, Duhul Sfânt preia conducerea în viața lor. Și este absolut esențial ca noi să ne bazăm pe El, să ne bazuim pe puterea Sa care locuiește în noi, pentru că altfel trăim doar în fire. Trebuie să putem face diferența între trăirea în Duhul și trăirea în fire, fiindcă trăirea în Duhul este cea care ne face capabili să-L slăvim pe Hristos așa cum vrea El s-o facem.

Dr. K. Erik Thoennes

Această locuire are câteva rezultate. Să enumerăm doar câteva: ne curățăm de păcat, ne pune deoparte pentru Dumnezeu, iar noi ne bucurăm și beneficiem de influența Duhului în inima și mintea noastră. Iată cum a vorbit Pavel despre aceste lucruri în 1 Corinteni 6:9-11:

Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? ... Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru (1 Corinteni 6:9-11).

Prin lucrarea de sfințire a Duhului Sfânt, credincioșii au fost curățați și puși deoparte pentru Dumnezeu, așa că ei nu mai sunt socotiți printre cei răi.

Te-ai oprit vreodată să te gândești cât de deosebit este faptul că Dumnezeu trăiește în tine? Creatorul universului te iubește atât de mult încât te-a unit cu El Însuși pentru restul eternității. Nu ești în situația de a-I cerși aprobarea, ci ești ascuns adânc în inima Sa, iar această relație te întărește împotriva păcatului. Îți dă puterea să rezisti ispitei și să

trăiești așa cum Îi place lui Dumnezeu. Iar când totuși păcătuiești – oricât ar fi de grav – ești încă acceptabil în ochii lui Dumnezeu. Încă poți intra în prezența Lui pentru a avea părtășie cu El, a te închina Lui și, desigur, pentru a-I cere și a primi iertarea Lui.

Până acum am văzut puterea creatoare a Duhului Sfânt și lucrarea Lui de sfințire. Acum suntem gata să vorbim despre diversele moduri în care administrează El harul divin.

HARUL

Vom vorbi despre felul în care administrează Duhul Sfânt trei tipuri de har: harul general, harul legământului și harul mântuitor. Să începem cu harul general.

Harul general

Harul general reprezintă răbdarea și îngăduința pe care le arată Dumnezeu și ajutorul pe care Îl oferă tuturor oamenilor, indiferent de credința lor. Duhul Sfânt nu dăruiește harul general tuturor oamenilor în mod egal, ci lucrează ici și colo, conform planurilor și dorințelor Lui.

De pildă, harul general este văzut în modul în care Duhul Sfânt frânează păcatul în lume. Necredincioșii căzuți sunt stăpâniți de păcat, așa cum spune Pavel în Romani 8:1-8. Ei Îi sunt ostili lui Dumnezeu prin natura lor și iubesc păcatul. Dar, așa cum afirmă Pavel în Romani 7-8, Duhul Sfânt combate păcatul în lume. Este similar modului în care El lucrează în credincioși după ce îi regenerează. Cu toate că nu dă o binecuvântare așa de mare necredincioșilor, este totuși adevărat că adesea Îi frânează, ca să nu păcătuiască atât de mult cât sunt în stare.

Un alt aspect al harului general care e frecvent observat în lume este cunoașterea pe care o dobândesc necredincioșii și lucrurile bune pe care pot să le facă cu acea cunoaștere. Necredincioșii pot învăța multe adevăruri valoroase pe care le folosesc în folosul bisericii și al credincioșilor ei, alături de restul umanității. Și, oricând cineva descoperă ceva folositor, acea cunoaștere este un dar binevoitor din partea Duhului Sfânt.

Jean Calvin, renumitul reformator protestant care a trăit între 1509 și 1564 d.H., a descris darurile generale de cunoaștere ale Duhului Sfânt în lucrarea *Institutele religiei creștine*, cartea 2 2, secțiunile 15 și 16. Iată ce scrie el:

Ori de câte ori ajungem la aceste subiecte abordate de scriitorii seculari, fie ca lumina admirabilă a adevărului ce strălucește în ei să ne învețe că mintea omului, deși căzută și pervertită din starea de integritate, este totuși îmbrăcată și împodobită cu darurile excelente ale lui Dumnezeu. Dacă considerăm că Duhul lui Dumnezeu e singura sursă de adevăr, nici nu vom respinge adevărul, nici nu-l vom desconsidera oriunde ar apărea, dacă nu dorim să-L necinstim pe Duhul lui Dumnezeu ... Însă, dacă Domnul a voit ca noi să fim ajutați în fizică, dialectică, matematică și alte discipline asemănătoare, de lucrarea și slujirea celor necredincioși, să folosim asistența lor.

Jean Calvin

Harul legământului

În multe locuri din Scriptură observăm un al doilea tip de har administrat de Duhul Sfânt, care este uneori numit harul legământului.

Harul legământului constă în răbdarea, îngăduința și ajutorul pe care le oferă Dumnezeu tuturor celor ce fac parte din poporul Său de legământ, chiar dacă nu sunt credincioși adevărați. În Vechiul Testament, Israel era poporul legământului lui Dumnezeu, fiindcă întreaga națiune se afla sub legămintele speciale ale lui Dumnezeu cu Avraam, Moise și David. În Noul Testament, poporul legământului lui Dumnezeu este biserica vizibilă, care e alcătuită din oameni asociați cu biserica, chiar dacă nu sunt credincioși adevărați. Harul legământului lui Dumnezeu este și mai bogat și mai plin de îngăduință decât harul Său general.

De exemplu, Dumnezeu a fost foarte răbdător și milostiv cu Israelul din vechime, chiar dacă Israel I-a fost adesea necredincios și a păcătuit foarte mult împotriva Lui. Din pricina legământului Său cu Israel, El nu i-a distrus ca națiune, ci a păstrat mereu o rămășiță credincioasă. Pavel a vorbit explicit despre asta în Romani 11:1-5. În plus, datorită legământului lui Dumnezeu, chiar și necredincioșii din Israelul din vechime I-au primit binecuvântările. Probabil că exemplul cel mai semnificativ este exodul din Egipt. Iată ce a scris Moise în Exodul 2:23-25:

Copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei și scoteau strigăte deznădăjduite. Strigătele acestea, pe care li le smulgea robia, s-au suit până la Dumnezeu. Dumnezeu a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov. Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel și a luat cunoștință de ei (Exodul 2:23-25).

Observați motivul pentru care Dumnezeu a fost interesat de Israel și i-a izbăvit. Nu a fost din pricină că-I erau credincioși, ci pentru că erau cuprinși în legământul pe care El îl încheiase cu strămoșii lor, Avraam, Isaac și Iacov.

Iar același lucru este valabil în biserica de azi. De exemplu, oricui face parte dintr-o biserică îi este prezentată cu regularitate evanghelia și are ocazia să se pocăiască și să fie mântuit. Și are parte de acele binecuvântări pe care le dă Dumnezeu bisericii în ansamblu. De fapt, necredincioșii din biserică beneficiază chiar și de darurile spirituale ale bisericii, după cum aflăm din Evrei 6:4-6. De aceea se afirmă în Evrei 10:29 că necredincioșii din biserică Îl batjocoresc pe Duhul harului prin necredincioșia lor.

Când frecventăm biserica, acolo sunt și oameni mântuiți și nemântuiți. Cei nemântuiți beneficiază de faptul că sunt în prezența unor creștini. Asta e bine. Nu putem ști întotdeauna ce face Dumnezeu cu asta. Însă simplul fapt că sunt acolo este un lucru bun. Jean Calvin vorbea despre harul general; John Wesley vorbea despre harul precedent al lui Dumnezeu – modul în care lucrează harul în viața unei persoane înainte ca ea să mărturisească în mod conștient

credița în Isus Cristos. Prin urmare, acel har este în acțiune și probabil că lucrează în două moduri principale. Unul este că suntem convingși de păcatele noastre. Ajungem să ne dăm seama că păcatul e real, că ne face rău și că-I rupe inima lui Dumnezeu. Trebuie să fii într-un loc al harului ca să vezi asta. Apoi, când acea convingere de păcat începe să lucreze în noi, începem să fim convingși, așa cum s-au exprimat unii teologi, că există un alt mod de viață, mai bun. Deci, cred că, mai ales pentru cel nemântuit, un beneficiu este că are ocazia de a vedea viața mai clar, având încredere că atunci când o face Dumnezeu va lucra în viața sa.

Dr. Steve Harper

Îi așează într-adevăr, prin providența lui Dumnezeu, într-un cadru în care pot auzi evanghelia, în care pot vedea evanghelia trăită, în care pot vedea cum arată Isus Hristos, care e viu în părtășia unui grup de oameni. Și astfel, în suveranitatea lui Dumnezeu, aceasta e probabil metoda Sa de-a aduce pe cineva, înainte să fie mântuit, în viața bisericii, pentru ca să poată răspunde la evanghelie.

Dr. Steve Blakemore

Harul mântuitor

În final, al treilea tip de har administrat de Duhul Sfânt este ceea ce mulți teologi numesc har mântuitor.

Harul mântuitor este aplicarea avantajelor veșnice ale vieții perfecte, ale morții, învierii, înălțării și întoarcerii glorioase a lui Hristos celor care-L primesc ca Domn și Mântuitor. Orice credincios primește har mântuitor de la Duhul Sfânt.

Binecuvântările pe care le primim ca urmare a administrării harului mântuitor de către Duhul Sfânt sunt deja păstrate pentru noi în temeiul lucrării lui Isus. Dar nu începem să primim avantajele lor până când Duhul Sfânt nu ni le aplică. Cele mai evidente din aceste binecuvântări sunt lucruri precum regenerarea, prin care Duhul Sfânt dă viață nouă duhului nostru, așa încât suntem născuți din nou. Citim despre asta în pasaje cum ar fi Ioan 3:5-8, Romani 8:2-11 și Tit 3:5. Pocăința, iertarea de păcate și îndreptățirea sunt și ele haruri mântuitoare pe care Duhul Sfânt ni le aplică, așa cum vedem în Zaharia 2:10, 1 Corinteni 6:11 și Tit 3:5-8. Noul Testament spune și că mântuirea în ansamblu ne este aplicată de Duhul Sfânt, ca în 2 Tesaloniceni 2:13 și Tit 3:5.

Când creștinii vorbesc despre mântuire individuală, avem tendința să ne gândim numai la Isus Hristos și la lucrarea Sa. Și, desigur, e bine să facem așa. Dar este important și să recunoaștem rolul Duhului Sfânt.

Înțelegerea lucrării Duhului Sfânt în credincios duce la cea mai deplină viața creștină. Duhul Sfânt ne motivează, și acesta e un punct

cheie în înțelegerea noastră, să înțelegem că și dorința și puterea de a trăi pentru Hristos vin de la Duhul Sfânt. Aceasta e o parte din înțelegerea amplă a lucrării pe care o face Duhul Sfânt pentru noi, că El este Cel care ne luminează să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu. El este Cel care ne dă foame spirituală după lucrurile lui Dumnezeu, încât să flămânzim după El, după lucrurile Lui, să iubim poporul lui Dumnezeu și să dorim să-L slujim. Asta ne face să nu ne mai simțim așa presați. Nu ne mai gândim: „Totul e pe umerii mei, Dumnezeu mi-a spus ce să fac, acum depinde de mine s-o fac, depinde de mine să ascult.” Ei bine, avem într-adevăr responsabilitatea. Dumnezeu nu ascultă în locul nostru, însă noi recunoaștem că El ne dă dorința și puterea, discernământul. Totul este spre gloria Lui.

Dr. Donald Whitney

Mai mult decât orice altă Persoană a Sfintei Treimi, Duhul Sfânt e activ în viața noastră, asigurându-Se că primim iertare, bucurie, bunătațe, putere și pace și toate celelalte binecuvântări ale mântuirii. De aceea, dacă vrem să primim aceste lucruri din belșug, ar trebui să apelăm la El pentru harul Său mântuitor. Și, mai mult decât atât, trebuie să-L cinstim pe Duhul pentru credincioșia și îndurarea Lui. Harul mântuitor pe care El ni-l oferă Îl face mai mult decât vrednic de mulțumirile, adorarea, închinarea și dragostea noastră.

Acum, că am explorat lucrările Duhului Sfânt de putere creatoare, sfințirea și harul, suntem gata să vedem lucrările Sale de revelație.

REVELAȚIA

Duhul Sfânt este în general identificat ca Persoana Sfintei Treimi care este agentul revelației, mărturiei și înțelegerii. Vedem asta în Ioan 14:26, 1 Corinteni 2:4, 10, Efeseni 3:5 și multe alte locuri. De fapt, asocierea între Duhul și revelație este atât de strânsă, încât Duhul Sfânt este numit Duhul adevărului în pasaje precum Ioan 14:17, 15:26 și 16:13. Iar în 1 Ioan 5:6, Ioan merge până acolo încât afirmă:

Duhul este adevărul (1 Ioan 5:6).

Într-un mod asemănător, Pavel a rezumat rolul Duhului în Efeseni 1:17, numindu-L:

Duh de înțelepciune și de descoperire (Efeseni 1:17).

Vom vorbi despre trei aspecte ale lucrării de revelație a Duhului. În primul rând, vom vorbi despre revelația generală. În al doilea rând, vom examina revelația specială și, în al treilea rând, ne vom concentra atenția asupra luminării și călăuzirii lăuntrice. Să vedem mai întâi revelația generală.

Revelația generală

Revelația generală reprezintă folosirea de către Dumnezeu a lumii naturale și a lucrărilor sale pentru a-Și face cunoscută existența, natura, prezența, acțiunile și voia întregii omeniri.

Scriptura vorbește despre revelația generală în multe locuri, cum ar fi Psalmii 8 și 19 și Romani 1-2. De pildă, Romani 1:20 vorbește despre revelația generală în acest mod:

În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți (Romani 1:20).

Scriptura spune adesea că revelația generală este transmisă prin lucrările Duhului Sfânt de putere creatoare în natură – atât în actul propriu-zis al creației, cât și în susținerea celor create. Toate aceste lucrări decurg din voia și caracterul Duhului. De aceea, când recunoaștem în ele mâna Lui, ele ne învață despre natura și intențiile Lui.

Rolul Duhului Sfânt în revelația generală este foarte semnificativ și important, fiindcă El este agentul creației. El este Cel care e încă implicat în susținerea legilor lui Dumnezeu – „legile naturale” spunem noi câteodată. Și aceasta e o revelație pe care Duhul Sfânt o dă tuturor oamenilor fără deosebire și este diferită de ceea ce numim uneori „revelație specială,” prin care ajungem să-L cunoaște pe Isus ca Domn și Mântuitor datorită lucrării Sale lăuntrice în inima noastră. Însă revelația generală e la dispoziția tuturor creaturilor lui Dumnezeu.

Dr. Simon Vibert

Dumnezeu ne spune că cerurile declară slava lui Dumnezeu. Așa că oriunde ne îndreptăm privirea putem vedea o demonstrație a puterii lui Dumnezeu, a înțelepciunii Lui, a bunătății Lui, peste tot în jurul nostru în creație. Duhul Sfânt ia aceste revelații ale lui Dumnezeu și ni le clarifică cu putere, așa că trebuie să ne împăcăm cu Creatorul nostru.

Dr. K. Erik Thoennes

Revelația specială

Pe lângă faptul că dă revelație generală lumii, Duhul Sfânt oferă revelație specială, în principal bisericii.

Revelația specială înseamnă implicarea directă a lui Dumnezeu, sau folosirea mesagerilor Săi, pentru a-Și face cunoscută existența, natura, prezența, acțiunile și voia unor părți limitate ale omenirii.

Duhul Sfânt a oferit revelație specială sub forma Scripturii, profețiilor, viselor, viziunilor, vizitelor îngerești și a altor mijloace neobișnuite. Revelația specială este dată în primul rând oamenilor speciali sau grupurilor speciale, mai ales celor care acceptă oferta de mântuire a lui Dumnezeu. În Vechiul Testament, revelația specială a fost acordată îndeosebi lui Avraam și urmașilor săi. În Noul Testament, ea a fost acordată bisericii. Asemenea darurilor spirituale, revelația specială este pentru folosul întregului popor al lui Dumnezeu, pentru a-i converti și a-i zidi pe toți în credință.

Cea mai mare revelație specială pe care ne-a dat-o Duhul Sfânt a fost întruparea lui Isus Hristos. Evrei 1 Îl proslăvește pe Domnul nostru ca apogeul întregii revelații a lui Dumnezeu. Și chiar acum, Duhul Sfânt continuă să ne îndrepte atenția spre Hristos prin Scripturile inspirate, care conțin cuvintele lui Hristos din toate veacurile, transmise nouă prin profeții și apostolii Săi autorizați.

Duhul Sfânt ca autor al Scripturii este menționat în pasaje precum Matei 22:43, Marcu 12:36, Fapte 1:16, 4:25 și 2 Timotei 3:16-17. Doar ca exemplu, iată ce a scris Petru în 2 Petru 1:20-21:

Nicio prorocie din Scriptura nu se tâlcuiește singură. Căci nicio profeție n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt (2 Petru 1:20-21).

Din vremea apostolică, Duhul nu mai inspiră o nouă Scriptură. Însă revelația specială pe care a dat-o în Vechiul și Noul Testament continuă să descopere voia Sa creștinilor din orice vreme.

În al treilea rând, pe lângă faptul că dă revelația generală și revelația specială, Duhul Sfânt lucrează și prin luminarea și călăuzirea lăuntrică a indivizilor.

Luminare și călăuzire lăuntrică

Citim în 2 Petru 1:21 că profeții Vechiului Testament au vorbit de la Dumnezeu după cum erau mânați de Duhul Sfânt, ceea ce implică faptul că Duhul Sfânt, dat bisericii, ne va lumina ca să înțelegem ce i-a inspirat pe profeți. Nu există nici o nouă revelație, dar ca să înțelegem revelația existentă trebuie să fim luminați și împuterniciți de Duhul lui Dumnezeu.

Dr. Knox Chamblin

Luminarea este un dar divin de cunoaștere sau înțelegere care e înainte de toate cognitivă, cum ar fi cunoașterea faptului că Isus este Mesia, primită de Petru în Matei 16:17.

Iar călăuzirea lăuntrică este un dar divin de cunoaștere sau înțelegere care e în primul rând emoțională sau intuitivă. Include lucruri precum conștiința noastră și simțământul că Dumnezeu vrea să acționăm într-un anumit fel.

Luminarea și călăuzirea lăuntrică nu sunt întotdeauna clar distinse una de cealaltă în Biblie. Deseori Scriptura vorbește în moduri care se aplică la fel ambelor. Găsim pasaje de genul acesta în 1 Corinteni 2:9-16, Efeseni 1:17, Coloseni 1:9 și 1 Ioan 2:27. De exemplu, Pavel a vorbit astfel în Efeseni 1:17:

Și mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui (Efeseni 1:17).

Aici, Pavel L-a numit pe Duhul Sfânt „duh de înțelepciune și de descoperire.” Prin prisma categoriilor luminării și călăuzirii lăuntrice, am putea fi tentați să percepem înțelepciunea drept călăuzire lăuntrică și revelația drept luminare. Și poate că așa s-a gândit Pavel. Pe de altă parte, poate că s-a referit pur și simplu la ambele lucrări ale Duhului într-o manieră colectivă, fără să traseze o distincție clară între ele.

Noi toți avem nevoie de luminarea Duhului, pentru că, fără ea, toți suntem orbi din punct de vedere spiritual. Suntem orbi spiritual așa cum sunt lilieci orbi fizic – mă refer la faptul că nu pot privi soarele. Deci, când soarele strălucește, ei doar stau agățați cu picioarele de bolta peșterii în care se ascund în timpul zilei. Ei pot vedea numai când ies afară noaptea. Ei bine, noi ne aflăm în poziția liliecilor în timpul zilei. Lumina lui Dumnezeu strălucește, dar, din pricină că păcatul ne-a denaturat facultățile spirituale, nu suntem în stare să discernem realitatea lui Dumnezeu și Cuvântul Său. Poate că suntem vag conștienți că Dumnezeu există, dar nu apreciem că poruncile Scripturii sunt pentru noi; că promisiunile Scripturii sunt pentru noi. Prezentarea scripturală a Domnului Isus se află înaintea noastră pentru ca noi să ne încredem în El și să intrăm în viața nouă. Noul Testament spune, în mod pitoresc, că în acel punct suntem orbi, surzi, avem inima împietrită, așa încât Cuvântul lui Dumnezeu nu produce nici o impresie asupra noastră. Apoi, Noul Testament spune, citez acum din 2 Corinteni 4: „Dumnezeu care a zis: «Să lumineze lumina din întuneric»,” și asta se referă bineînțeles la creație, „ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.” Aceasta e luminarea Duhului și, când ne este dată, Îl vedem pe Hristos în mod spiritual, Îi discernem realitatea, auzim și înțelegem că ne cheamă la El.

Dr. J. I. Packer

Luminarea și călăuzirea lăuntrică sunt mijloace normale pe care le folosește Duhul Sfânt ca să-Și învețe poporul adevărurile pe care le-a revelat. Prin urmare, există cel puțin trei lucruri pe care le putem face pentru a beneficia de această lucrare în viața

noastră. Mai întâi, ne putem dedica studiului Bibliei, știind că, atunci când o facem, Duhul Sfânt va ne călăuzi frecvent înțelegerea. În al doilea rând, ne putem dedica rugăciunii, cerând încontinuu Duhului Sfânt călăuzire, înțelepciune, înțelegere și voința de a asculta. Și, în al treilea rând, ne putem dedica trăirii sfinte și neprihănite, fiind hotărâți să trăim conform adevărilor pe care le învățăm de la Duhul Sfânt.

CONCLUZIE

În această lecție din ciclul *Crezul apostolic*, am discutat doctrina despre Duhul Sfânt. Am discutat despre divinitatea Duhului prin prisma crezului și a temeiului său biblic. Am explorat identitatea Lui de persoană în conformitate cu atributele Lui și în lumina relației Sale cu Tatăl și cu Fiul. Și am vorbit despre lucrările Lui de putere creatoare, de sfințire, de har și de revelație.

Doctrina Duhului Sfânt este un izvor nesecat și bogat pentru creștini. Ne învață despre cea de-a treia Persoană a Sfintei Treimi, care este întotdeauna sursa noastră cea mai apropiată de ajutor. Ne îndreaptă atenția spre Cel care e cel mai responsabil pentru motivarea și împuternicirea noastră ca să trăim așa cum Îi place lui Dumnezeu. Și ne dă o mare încredere că Dumnezeu este implicat mereu în mod personal și profund în lume, lucrând mereu pentru folosul tuturor celor care-și pun credința în El.